

- 2) Direktīvas 93/13 3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka pārdevēja vai piegādātāja un patērētāja noslēgtā hipotekārā aizdevuma līguma noteikums, ar kuru paredzēts grozīt varbūtēji negodīgu agrāka starp tiem noslēgta līguma noteikumu vai kas paredz, ka patērētājs atsakās celt jebkādu prasību tiesā pret šo pārdevēju vai piegādātāju, var tikt uzskatīts par tādu, kas nav ticis atsevišķi apspriests, tādēļ ka šis pats patērētājs nav varējis ietekmēt jaunā noteikuma saturu, kas būs jāpārbauda iesniedzējtiesai.
- 3) Direktīvas 93/13 3.–5. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar šīm tiesību normām attiecībā uz pārdevēju vai piegādātāju izvirzītā pārskatāmības prasība nozīmē, ka, noslēdzot pārjaunojuma līgumu, ar kuru, pirmkārt, paredz grozīt varbūtēji negodīgu agrāk noslēgta līguma noteikumu un, otrkārt, paredz, ka patērētājs atsakās celt jebkādu prasību tiesā pret pārdevēju vai piegādātāju, šim patērētājam ir jāsniedz iespēja saprast visas būtiskās juridiskās un ekonomiskās sekas, kas viņam izriet no šī pārjaunojuma līguma noslēgšanas.
- 4) Audiencia Provincial de Zaragoza (Saragozas provinces tiesa, Spānija) uzdotais desmitais un trīspadsmitais jautājums ir acīmredzami nepieņemami.

(¹) OV C 148, 29.4.2019.

Tiesas (astotā palāta) 2021. gada 3. marta rīkojums (Juzgado de lo Social n° 41 de Madrid (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – JL/Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

(Lieta C-841/19) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 99. pants – Direktīva 2006/54/EK – 2. panta 1. punkts un 4. pants – Vienlīdzīga darba samaksa vīriešu un sieviešu dzimuma darba ņēmējiem – Pamatnolīgums par nepilna darba laika darbu – 4. klauzula – Nepilna darba laika darba ņēmēji, galvenokārt sieviešu dzimuma – Valsts iestāde, kas garantē tādu attiecīgo darba ņēmēju prasījumu apmierināšanu, ko nav veikuši viņu maksātspējīgie darba devēji – Maksimālais apmērs šo prasījumu apmierināšanai – Maksimālā apmēra samazinājums nepilna darba laika darba ņēmējiem, pamatojoties uz attiecību starp viņu darba laiku un pilna darba laika darba ņēmēju darba laiku – Pro rata temporis princips)

(2021/C 228/12)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Social n° 41 de Madrid

Pamatlietas puses

Prasītājs: JL

Atbildētājs: Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/54/EK (2006. gada 5. jūlijs) par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos, 2. panta 1. punkts un 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā attiecībā uz neizmaksātā atalgojuma un kompensāciju samaksu, ko darba ņēmējiem veic atbildīgā valsts iestāde viņu darba devēja maksātspējas gadījumā, pilna darba laika darba ņēmējiem ir noteikts šī maksājuma maksimālais apmērs, kas nepilna darba laika darba ņēmējiem tiek proporcionāli samazināts atbilstoši viņu nostrādātajam darba laikam salīdzinājumā ar pilna darba laika darba ņēmēju nostrādāto darba laiku.

(¹) OV C 45, 10.2.2020.